

HRVATSKI

glasnik

Godina XXII, broj 25

21. lipnja 2012.

cijena 200 Ft

*Hrvatski dani
u Bizonji
s prijateljima
iz Šenkovca*

Foto: Timea Horvat

Komentar

Bizonjska štorica

Ja ne znam kako se zna novinar osloboditi od pritiska, kad na jednoj strani mu šapću u uho jednu, a na drugoj strani suprotnu povidajku. S takovimi štoricama se najdem u mnogi naši seli, ali kad čovik na svojoj koži čuti ter svojimi oči vidi kamo peljaju raskoli, duhovni raspadi med selom, narodom i funkcionari pojedinih zajednic, onda zaistinu se čuti nemoćnim, neutišenim a i nepotribnim vanjskim promatračem.

Pred kratkim sam imala priliku gostovati na hrvatskim dani na sjeveru i jugu Gradišća. U Bizonji, umjesto Hrvatske samouprave i drugih hrvatskih organizacijov, šaka oduševljenih mladih ljudi, rič je o tamburaši, drži hrvatske konce u ruki. Na prijemu hrvatskih prijateljev iz Šenkovca s kimi je potpisana i suradnja 2008. ljeta, falilo je seosko poglavarstvo. Načelnik, a ujedno i predsjednik Hrvatske samouprave nije počastio najveću priredbu Hrvatov, onu ka bi morala poteći pod okriljem njegovoga predstavnictva. Suprot tomu, Narda je pravi i odlični primjer za to, kako se mora ponašati, a kako zvanaredno zna skupa djelati pri takovi akcija, gostovanji partnerov i prijateljev seosko peljačtvo, zastupniki političkih tijelov, a i cijelo selo. Iako su sami organizatori u Bizonji, velim šaka mladih ljudi med kimi svi i ne znaju hrvatski jezik, htli pokriti štnjom nezgodu, ku su upametzeli pravoda i gosti, pokušaj je svakako ostao neuspješan. Moje osobno mišljenje je da nedostatak seoskoga zastupnictva s takovoga važnoga događaja daje negativni naboj, ne samo domaćinom nego i svim došljakom s porukom da u ovom selu nešto ne štima. Da su stanovniki naših pojedinih gradišćanskih mjest zbog ovih ili onih razlogov rascipani na političkoj, civilnoj ali jednostavno na liniji oduravanja, to nij već ništ novo pod vedrim nebom, ali to nikako ne bi smilo ići na kvar zajednice, a pogotovo nije stvar za javnost i goste ki dojdou na bezbrižni vikend i na pohod prijateljem. Po izjavi članice Hrvatske samouprave u Bizonji, Hrvatski dani u spomenutom selu su jedini centralni programi na sjeveru Gradišća, na kom se jedino znaju okupljati Hrvati. Prlje dvi-tri ljeti su se još održale seoske božićne svećačnosti, ali ni toga danas više nij. Zaman je oduševljenost mladih ljudi kim pravoda se ne smi, i bilo bi grih odzeti tu ljubav prema staroj domovini, prema istinskim prijateljem i jeziku ter svisti, ali kamo će oni zajti prez podrške funkcionarov, prez materijalne potpore? More se jedan čas pokriti stroške putovanj, platiti silne pineze za gostovanje, ali to će s vremenom izostati, a volja će projti. Javna tajna je nesporazum med narodom i funkcionarom i da se ne najde skupni jezik, a opaziti se more da u kulturnom a znamda i u političkom i obrazovnom žitku mnogo toga još fali. Zbog osobne suprotnosti u selu nije baš najbolja situacija med ljudi, a ni atmosfera nije bajna – su zvučale riči zastupnice Hrvatske samouprave, ka je i dalje nastavila s turobnimi visti da neki roditelji su protiv hrvatskoga jezika i da si dicu ne želju upisati u bizonjsku Dvojezičnu školu. A to more biti i delikatno pitanje u vreme kad natalitet od ljeta do ljeta pada u naši seli i svako drugamo upisano dite zlamenuje za našu zajednicu još jedno izgubljeno dite, još jednu izgubljenju hrvatsku budućnost. Kako će se bizonjska priča završiti nije tako teško pogoditi, ali čim prije bi tribali otkriti i izviditi komu stoji u interesu zničiti sve što je bilo hrvatsko, a sve što se još tinja za hrvatstvo. Tribali bi čim brže objamiti te bizonjske mlade ki još imaju u sebi poticaj da se dobrovoljno zalažu za cilj, da se rado i s veseljem aktiviziraju kad je rič o hrvatskoj kulturi, jeziku i tradiciji. Mi Gradišćanski Hrvati u Ugarskoj smo nažalost na izumiranju, ne bi pravali ta proces još ubrzati, posebno ne u Bizonji, kade se i jezik ljulja na slabi noga!

-Timea Horvat-

„Glasnikov tjedan“

O dr. Predragu Mandiću, članu ovogodišnjega tročlanog ispitnog povjerenstva na visokorazinskoj maturi iz hrvatskoga (narodnosnog) jezika i književnosti za učenike Hrvatske gimnazije Miroszlava Krležu u Pečuhu, i predsjedniku izbornog povjerenstva visokorazinske mature iz povijesti na hrvatskome standardnom jeziku za učenike Hrvatske gimnazije u Budimpešti (je li i drugdje i još u kojim povjerenstvima, već tjedan dana tražim i ne dobivam odgovore), pišu na linku <http://www.novosti.rs/vesti/planeta.301.html:342502-Predrag-Mandic-novi-Dositej-iz-Pecuja>: „Za svoj patriotski rad u oblasti obrazovanja, kulture i informisanja Ministarstvo vera i dijaspore Republike Srbije je doktoru Mandiću dodelilo nagradu i povelju „Do-

neće svidjeti, imala sam dojam kako misli „i“ na mene, i kako će se od toga praviti problem, opet sam imala dojam kako misli da ću „i“ ja postavljati „nezgodna“ pitanja. Glede mogućih pitanja uputio me na Vladin ured koji sastavlja spomenuta povjerenstva temeljem lista na koje se kandidati samoinicijativno prijavljuju. Meni, nažalost, Vladin ured ne može

pojasniti njegove ljudske, osobne razloge, koji me u ovom slučaju najviše zanimaju. Pitate se zašto?! Zbog činjenice kako je, iako je zadovoljio formalne uvjete, diplomirao književnost i srpskohrvatski jezik te povijest na Sveučilištu „Loranda Eötvösa“ 1989. godine, te na istom Sveučilištu doktorirao 1994. godine, i prijavio se za ispiti-

vača i predsjednika mature (za što se dobiva honorar), Predrag Mandić, urednik Uredništva manjinskih programa pri javnom državnom servisu, točnije odgovorni urednik redakcije radijskih i televizijskih emisija na srpskom jeziku, dopisnik Srpskih nedeljnih novina, predsjednik „Pečujsko-baranjskog srpskog udruženja“, potpredsjednik „pečujske Crkvene op-

„(...)nerijetko i sasvim iskreno hvalim rad i napore doktora Mandića, „Dositeja iz Pečuha“, diveći se „strateškoj promišljenosti“ njegovih radnji koje, nažalost, duboko uranjaju „i“ u društveni, politički, kulturni i obrazovni prostor Hrvata u Mađarskoj. Kazujem pri hvali kako mu njegov srpski narod za sve uložene napore treba što prije dignuti spomenik.“

sitej Obradović“ za 2011. godinu. (...) Nagradu i povelju sa imenom najvećeg srpskog prosvetitelja dr Predrag Mandić je dobio iz ruku patrijarha srpskog Irineja i ministra vera i dijaspore Srđana Srećkovića.“ (...) Prilikom primitka nagrade dr. Predrag Mandić je kazao: – Moja porodica je decenijama negovala svoje srpsko poreklo. Valjda sam od oca i majke nasledio ljubav prema Svetom Savi, čija dela i život izučavam, ali i ljubav prema otadžbini, koju imam i u Mađarskoj i u Srbiji. (...) Srećan sam što je moja otadžbina umela da pohvali moj rad i da me tako obaveže da još više brinem o njoj i našem narodu – rekao je u svom govoru dr. Predrag Mandić. Saznavši kako je dr. Predrag Mandić bio član „hrvatskih“ ispitnih povjerenstava na visokorazinskim maturama, prvo što sam se zapitala, što je nagnalo Predraga Mandića da se prijavi za ispitivača odnosno predsjednika spomenutih povjerenstava? Nazvala sam ga i upitala za pojašnjenje razloga koji su ga tjerali da se prijavi (ili/i prihvati) rečenoga posla, te zamolila za razgovor i izjavu, kao športaša koji je nakon iscrpljujućeg maratona među prvima stigao cilju. Kazao mi je kako je znao da se to „nekima“

štine“, počasni član Srpske zajednice u Segedinu, član kuratorija Fondacije „Miloš Crnjanski“, i tako dalje i tako dalje... dobitnik Svetosavske nagrade, i tako dalje...

Aktualna priča se može nazvati i očitim „političkim“ izazovom. Nadam se stoga kako će nam u sljedećim brojevima Hrvatskoga glasnika, kako ravnatelji hrvatskih gimnazija, tako predsjednik Odbora za odgoj i obrazovanje HDS-a, te predsjednik HDS-a, dati izjave glede ovakvih, po mome uredničkom mišljenju, više nego „nemilih“ provokacija. Ovako zasada možete glede toga u prostoru hrvatskih medija u Mađarskoj čitati tek ovaj moj usamljeni komentar. I za sam kraj, nerijetko i sasvim iskreno hvalim rad i napore doktora Mandića, „Dositeja iz Pečuha“, diveći se „strateškoj promišljenosti“ njegovih radnji koje, nažalost, duboko uranjaju „i“ u društveni, politički, kulturni i obrazovni prostor Hrvata u Mađarskoj. Kazujem pri hvali kako mu njegov srpski narod za sve uložene napore treba što prije dignuti spomenik. Poslije ovih događanja zaključujem kako spomenik treba biti najmanje od zlata.

Branka Pavić Blažetin

Aktualno

Boris Šprem u službenom posjetu Mađarskoj

Predsjednik Hrvatskog sabora Boris Šprem 18. lipnja boravio je u službenom posjetu Mađarskoj, na poziv predsjednika mađarske Nacionalne skupštine Lászla Kövéra. Tijekom posjeta sastao se s najvišim mađarskim dužnosnicima. Teme su razgovora bili dvostrani odnosi, nastavak reforma koje Hrvatska provodi na putu prema EU i tijek ratifikacije Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj Uniji, stanje u regiji i nacionalne manjine.

Predsjednik Hrvatskog sabora Boris Šprem susreo se i s predsjednikom Mađarske Jánosom Áderom (Foto: MTI)

Boris Šprem s mađarskim premijerom Viktorom Orbánom razgovarao je o dvostranim odnosima i suradnji srednjoeuropskih zemalja u svezi s ulaskom Hrvatske u EU. Premijer Orbán pokazao je velik interes za odnose između Hrvatske i Mađarske, posebice na gospodarskom planu. Zanimalo ga je što Hrvatska čini i kojima se instrumentima koristi za izlazak iz gospodarske krize, rekao je predsjednik Sabora. Šprem je za Hinu kazao da je izvijestio Orbána o projektima koji su u planu, uključujući one koji se tiču strateških partnerskih odnosa između dviju zemalja u području energetike, naftovoda i plinovoda. Na sastanku je bilo riječi i o kulturnoj surad-

nji te o nacionalnim manjinama. Zaključeno je kako hrvatska manjina u Mađarskoj i mađarska manjina u Hrvatskoj uživaju veliku zaštitu. Status je tih manjina dobar, ali može biti još i bolji, kazao je Šprem. Gosp. Šprem sastao se i vodio razgovore i s mađarskim predsjednikom Jánosom Áderom. Ministar vanjskih poslova János Martonyi i predsjednik Mađarskog parlamenta László Kövér, s kojima se Šprem također sastao, govorili su o tome da Mađarska priprema izborni zakon kojim će regulirati ulaz predstavnika nacionalnih manjina u parlament, rekao je Šprem za Hinu. Hina donosi kako po službenim podacima, u Mađarskoj živi 30 tisuća pripadnika hrvatske nacionalne manjine, a predsjednik Sabora je iskoristio posjet Budimpešti da se sastane i s predstavnicima Hrvata. Nakon sastanka s Lászлом Kövérom dvojica predsjednika nacionalnih skupština rekoše kako su dvostrani odnosi Hrvatske i Mađarske tradicionalno vrlo dobri i plodonosni te su primjer dobrosusjedskih odnosa. Šprem i Kövér potvrdili su da postoji obostran interes za daljnje njegovanje strateških partnerskih odnosa i na području energetike i na drugim područjima. Naglasili su da je ključno pitanje energetska sigurnost.

Predsjednik Sabora reče da su tijekom razgovora istaknuli međuparlamentarne odnose te da su oni dobri i na razini prekogranične suradnje i projekata. Šprem je zahvalio svome mađarskom kolegi na potpori koju je Mađarska pružala Hrvatskoj na putu u euroatlantske integracije te na brznoj ratifikaciji

Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj Uniji. Izvijestio je Kövéra o tijeku ratifikacije i nastavku provođenja reformi u Hrvatskoj. Govoreći o stanju u regiji, Šprem i Kövér podržali su euroatlantsku perspektivu za sve zemlje regije koje to žele. Također je bilo riječi o nacionalnim manjinama. Na Veleposlanstvu Republike Hrvatske u Budimpešti Boris Šprem sa svojim izaslanstvom sastao se s predsjednikom HDS-a Mišom Heppom i predsjednikom Saveza Hrvata u Mađarskoj Josom Ostrogoncem. Šprem je također nazočio prijemu u Hrvatskom veleposlanstvu u Budimpešti u prigodi Dana državnosti Republike Hrvatske te obilježavanja 20. godišnjice uspostave diplomatskih odnosa između Hrvatske i Mađarske. Uz predsjednika Hrvatskog sabora Borisa Šprema, u izaslanstvu su bili i potpredsjednik Hrvatskog sabora Nenad Stazić, predsjednik Kluba zastupnika SDP-a Igor Dragovan, predsjednica Odbora za zdravstvo i socijalnu skrb Biljana Borzan, potpredsjednik Odbora za europske integracije Gordan Jandroković te zastupnik mađarske nacionalne manjine u Hrvatskom saboru Deneš Šoja.

- hg -

VLAŠIĆI – Državni tabor hrvatskoga jezika i kulture

U organizaciji Hrvatske državne samouprave i ove se godine priređuje već tradicionalni Državni tabor hrvatskoga jezika i kulture za učenike dvojezičnih hrvatskih škola i škola s predmetnom nastavom hrvatskoga jezika, koji će se održati u Kulturno-prosvjetnom centru i odmaralištu Hrvata u Mađarskoj, Pansionu „Zavičaj” u Vlašićima na otoku Pagu. U dva tabora, koji će trajati od 24. lipnja do 1. srpnja, odnosno od 1. do 8. srpnja, prijavljen je 171 učenik i dvadeset nastavnika. U prvom taboru sudjelovat će učenici dvojezičnih hrvatskih škola iz Budimpešte, Pečuha i Santova, te škola s predmetnom nastavom hrvatskoga jezika u Bačkoj, iz Aljmaša, Baje, Bačina, Gare i Dušnoka, a u drugom učenici škola s predmetnom nastavom hrvatskoga jezika u Baranji, Gradišću, Pomurju i Podravini – iz Koljnofa, Hrvatskog Židana, Kerestura, Izvara, Šeljina, Salante, Lukovića, Barče i Martinaca.

Predsjednik Hrvatskog sabora Boris Šprem na Veleposlanstvu Republike Hrvatske sa svojim izaslanstvom vodio je razgovore s predsjednikom HDS-a Mišom Heppom i predsjednikom Saveza Hrvata u Mađarskoj Josom Ostrogoncem

Sambotel–Bizonja–Petrovo Selo

Šenkovljani razveselili Gradišćanske Hrvate od sjevera do juga

Nestrpljivo čekamo autobus 2. junija, u subotu na pragu Sambotela s bivšim načelnikom Petrovoga Sela, Viktorom Kohutom, koga sad samo privatne veze vabu na spravišće sa Šenkovljani. Uglavnom mladi tamburaši, jačkarice i službeno peljačtvo partnerske općine Bizonje prvi put boravi u Sambotelu, glavnom gradu Željezne županije. Prilikom pohoda zato je ovih dvajset ljudi uvjerenjeno da u našem gradu, biskupskom sjedišću, rodnom mjestu Sv. Martina, mučeničkom gradu sisačkoga biskupa Sv. Kvirina je čuda česa i za viditi. Na peldu, zgrada u koj je studirao Ivan Mažuranić u samom susjedstvu katedrale i Odsjeka za kroatistiku, a i pred par ljet obnovljeni Glavni trg se jako vidi gostom. U sjedišću Hrvatske samouprave umjesto predsjednika Lasla Škrapića njegov brat Ištvan nas čeka, s gostoljubivom ženom Etom, i to je prava prilika za osvježjenje i kratko počivanje, prlje nego se nastavi otprilike dvourno putovanje do Bizonje. Peljačica KUD-a «Mihovil Krušlin» Karmenka Luketić s posebnimi suvenirima zahvaljuje gostoprimstvo, u zaufanju da će moći jednoga dana u Sambotelu i Šenkovljani nastupati.

Bizonjci i Šenkovljani prijatelji su od 2005. ljeta

Kad za sobom ostavimo Sambotel, misli uz šenkovljanske kapljice dalje letu prema slovačkoj granici. U Bizonji ov vikend svečuju Hrvatske dane. Iz negda bogatoga folklornoga žitka (s tančoši, jačkari) jedino se mladi

tamburaši još držu ki s muzikom dočekaju drage goste i prijatelje, a njevi roditelji polag obiljne stole pečenoga i pila nukaju putnike. Pri skupnom objedu u Hrvatskom raju pada i ka-ta hrvatska jačka ka se rijetkokrat čuje u izvedbi naših zborov. Čuda vrimena i nij za odmor pri hiža, kade su smješćeni svi gosti. Pred Dvojezičnom školom se daleko širi hrvatska mužika, svi su veseli, dominira črljeno-bijela farba, još jedno pilo putno, pak se kreće šarena povorka, na čelu s hrvatskom i bizonjskom zastavom. Veliko mnoštvo dočeka

Karmen Luketić, peljačica KUD-a iz Šenkovca, s člani Hrvatske samouprave u Bizonji, Renatom Novak i Štefanom Radakom

Školski tamburaši i recitatori

Bizonjski tamburaši su ukras i dika hrvatskoga žitka u Bizonji

pred Kulturnim domom Hrvate. Što je iznenađujuće, sa službenoga kulturnoga programa, koji je ujedno i najveća manifestacija Hrvatske samouprave svako ljeto u ovom naselju, fali načelnik, a ujedno i predsjednik Hrvatske samouprave. U ime Roberta Kammerhofera, zastupnica Hrvatske samouprave u Bizonji Renata Novak pozdravlja nazočne za gradišćanskom himnom. Velika prostorija kulturnoga doma do zadnjega mjesta se je napunila. Burni aplauz sprogadja dvojezične dičje igre mališanov, potom pak svirku Bizonjskih tamburašev. Ova mala grupica na čelu s Oršikom Ambruš je ono čvrsto sime koje gaji prijateljstvo sa Šenkovljani, koje je započela kulturna aktivistkinja, Tilda Kőrösi. Svaki njev susret, u pogledu, pokreti a pravoda i u suza govori o veliki emocija, odanosti. Samo da im ne sfali sapa, samo da i nadalje ostanu žilavi i izdržljivi u toj ljubavi prema Hrvatskoj i prema hrvatskoj riči, prema jeziku predakov, kojega se oni već moraju iznova učiti. – *Moramo pljeskati za svaku hrvatsku rič ku izgovori malo bizonjsko dite. To je budućnost i opstojanje ovih hrvatsko bizonjsko i šenkovljanskih odnosov* – je tvrdila Jasna Horvat, predsjednica Udruge Ivana Perkovca za očuvanje kajkavske ikavice i promicanje zavičajne kulturne baštine u Šenkovcu ter ujedno i peršona ka je u prošlosti pokrenula ovo prijateljstvo med kulturnimi grupami, ka je zrasla i u suradnju med općinami. Na naše pitanje još sljedeće kaže: – *Puno mi je srce, jako sam sretna što sam za 2005. ljetom, kad smo došli prvi put u Bizonju, ponovo ovdje i sve ovo sam vidila,*

*čula i doživila. Mislim da će naše prijateljstvo, prijateljstvo Šenkovca i Bizonje, prijateljstvo Hrvatov opstati i da smo onda 2005. ljeta načinili jako-jako dobru stvar. Za Bizonjske tamburaše trebamo ugotoviti da svako ljeto su bolji, iako berdaš im je iz Koljnofa posudjen, u osobi Zoltana Korlatha. Uspjeli su još i samu publiku „nagovoriti“ da s njimi skupa jaču Kad budu cvale djurdjice, a zatim ni nagrada nije falila. Školske tamburaše uči Géza Szalczer, a recitatori hrvatske mudrosti pod rukom učiteljice Ane Singer su se pripremili. Kulturno-umjetničko društvo «Mihovil Krušlin» iz Šenkovca u svojoj prekrasnoj nošnji i odličnimi glasi ter prigodnimi jačkami još i na kraju programa je znalo zdignuti štimung. Pjesme *Lepe ti je Zagorje zelene, Ruža crvena, Blijedi mjesec...* poznate i manje poznate melodije jedna drugu su minjale, a od ovacije domaćinov i same jačkariće ter prateći veseli svirači jedva su mogli začeti novu pjesmu. Pol ure dugo je durao njev jačkarni blok, i za međusobnim darovanjem još jednoč je zaglušala pjesma ganutljiva, srce drapajuća: „*Oko jene hiže navek tiči lete, Kresnica nad cokluj, celu noć blešči. Tam te bude zemla zibala kak dete, tam v zelenoj zipki domovina spi...*“. U toj atmosferi nam je povidao svoje mišljenje o ovom prijateljstvu Renato Turk, predsjednik Mjesnoga odbora u Šenkovcu: – *Človik u svojem žitku stekne više ili manje prijatelj ali jedanput prepozna one prave, i od njih se ne odvaja. Raduje me da smo skupa tamburaši i jačkarićami podarili veselje ljudem, polipšali dan da su čuli hrvatsku rič i da su se tomu veselili.**

Vjerujte mi, u neki trenutki je i naše srce zadržalo morebit i suza je krenula, ali to je ono zbog čega smo došli tu mi danas. Večer je nastavljen s balom u restoranu Hrvatski raj, a dobro raspoloženje su osigurali i svirači Pinka-banda, ki su pozdravljeni kot stari prijatelji Šenkovljanov. Do bijele zore se je mulatovalo i tancalo, a drugi dan pri svečanoj maši su domaći tamburaši i gosti skupa dali svoj muzički doprinos crikvenomu obredu. Za kratkim druženjem svenek su najturobnije minute zbogomdavanja, širi se jačka, objamljenja su nevjerovatno duga, kušcem nigdar ni kraja, fotoaparati nonstop djelaju. I kad ruke mahnu, bus trubi, Šenkovljani krenu na put i nosu domom lipe spominke u zaufanju da će vrijeda dojt do novoga sastanka. Do Petrovoga Sela drimlje ekipa. Pokidob šenkovljanski i petrovski ognjogasci su takaj u prijateljstvu ne more se nek onako prikskočiti jug Gradišća. Pred kapelom Sv. Štefana i mjesni farnik Tamás Várhelyi pozdravlja goste, a u polugotovom Ognjogasnom domu Janoš i Zoltan Škrapić toču vino i žgano veseljakom. Vrime biži, i ovdje hudo dojde čas rastanka i konac gostovanja Šenkovljanov, u kom su pravoda razveselili Gradišćanske Hrvate od sjevera do juga.

Šenkovljani s petroviskim farnikom pred crikvom Sv. Štefana

-Timea Horvat-

HRVATSKA DRŽAVNA SAMOUPRAVA

raspisuje natječaj za popunu **radnoga mjesta ravnatelja** Hrvatskog vrtića, osnovne škole, gimnazije i đačkog doma Miroslava Krleže

Mjesto obavljanja dužnosti:

Hrvatski vrtić, osnovna škola, gimnazija i đački dom Miroslava Krleže 7624 Pečuh, Szigetű út 97.

Uvjeti:

– Visoka stručna sprema (fakultet) (završeni nastavnički studij, nastavnički studij – smjer hrvatski jezik, ispunjavanje uvjeta za voditelja javno-obrazovne ustanove)

– Stručno iskustvo najmanje pet godina.

Datum popune radnoga mjesta: **nakon donošenja odluke.**

Probni rok: tri mjeseca.

Vrijeme trajanja radnog odnosa: od 1. listopada 2012. do 30. rujna 2017.

Rok donošenja odluke o natječajima: najkasnije do 15. rujna 2012.

Uz natječaj molimo priložiti:

Stručni životopis
Voditeljski program
Preslika diplome
Potvrda o nekažnjavanju.

Rok za podnošenje prijava: 20. srpnja 2012.

Prijave s dokumentacijom se podnose poštom (prioritetom preporučeno) na adresu:

Hrvatska državna samouprava
Országos Horvát Önkormányzat
1089 Budapest, Bíró Lajos u. 24.

Na omoćnicu molimo napisati: „Igazgatói pályázat“.

Objavom ovog natječaja povlačimo natječaj objavljen u Hrvatskome glasniku 31. svibnja 2012. g.

KOLJNOF – Koljnofac, mladomašnik Marko Mogyorósi će služiti nediljnu mašu u svojem rodnom selu 24. junija, početo od 16 uri u Hodočasnoj crikvi. Marko Mogyorósi je posvećen za duhovnika 22. junija, u petak u Juri.

PETROVO SELO – Veliko pripravljanje na okrugli jubilej najstarijega kulturno-umjetničkoga društva Gradišćanskih Hrvatov u Ugarskoj i službeno se je začelo 1. junija, u petak. Premali je bio petrovski kulturni dom pri prvom sastanku bivših i sadašnjih tančoševo HKD-a Gradišće, jer oko sedamdeset bivših folklorišev se je najavilo da želi sudjelovati u svečanom programu 60-ljetne petroviske folklorne grupe, u okviru dvodnevne proslave, 18. i 19. augustuša ovoga ljeta. Prva proba za sve plesne generacije predviđena je ovoga petka u mjesnom kulturnom domu početkom od 20.30 uri.

SERDAHEL – Hrvatska osnovna škola «Katarina Zrinski» od 25. do 30. lipnja priređuje Tabor življenja i upoznavanja zavičaja. Sudionici Tabora upoznat će se s financijskim tijekovima današnjice preko igre burze, organizirat će se izlet u Vlakinu (Valkonya), gdje će spavati u šatorima. Jedan će dan biti posvećen zdravom životu, bit će organizirana biciklistička ruta u hrvatska naselja te će se prirediti upoznavanje s tradicionalnim jelima.

HRVATSKI ŽIDAN – Na seoski dan se pripravlja stanovnici dotičnoga naselja. Kako nas je obavistio ravnatelj kulturnoga doma Petar Horvat, 23. junija, u subotu dopodne će se odvijati sportski programi u organizaciji mjesnoga Športskoga kluba. Različite igre i naticanja čekaju ekipe iz različitih ulica od 13 uri. Zvana toga bit će još ručna djelaonica, od 15 uri se predstavlja Dobrovoljno ognjogasno društvo sela, a od 16 uri svi Židanci su pozvani na jedan tanjur perkelta. Od 17 uri konjska predstava vabi sve zainteresirane, a od 18 uri pod vedrim nebom nastupaju školske grupe i kulturno-umjetnička društva. Od 19 uri sviraju grupe PentaTone i Židanski bečari. Glavni organizator je Seoska samouprava i svi programi su predviđeni na školskom dvoru.

KOZAR – Hrvatska narodnosna samouprava sela Kozara 24. lipnja organizira već tradicionalni Dan Hrvata u Kozaru. Mjesto događanja je mjesni dom kulture (Kossuthova 33). U sklopu priredbe – nakon mise, koja će s početkom u 16 sati biti održana u mjesnoj crkvi na hrvatskom jeziku, i mimohoda sudionika kroza selo u folklornom dijelu programa Dana Hrvata nastupaju: Pjevački zbor iz Pogana, Hrvatska skupina vrtića u Kozaru, KUD Baranja, Pjevački zbor iz Vršende i Pjevački zbor iz Kozara. Nakon programa slijedi druženje i ples uz glazbu Orkestra Baranja.

Povodom 150. obljetnice rođenja Ante Evetovića Miroljuba

Sjećanje na hrvatskoga pjesnika i svećenika u Aljmašu

U suorganizaciji Hrvatske samouprave i Bunjevačkog „Divan kluba“, 26. svibnja u Aljmašu je u povodu 150. obljetnice njegova rođenja održan već tradicionalni Spomen-dan Ante Evetovića Miroljuba, ujedno i obilježena 18. obljetnica zbratimljenja Aljmaša i Bizovca.

U ranim popodnevrim satima u Društvenom domu „Fiedler“ otvorena je izložba slamarskih radova iz Tavankuta. U prigodnome kulturnom programu koji je upriličen na otvorenom pokraj doma kulture, nastupili su KUD „Zora“ iz Aljmaša, KUD „Gara“, Umirovljenički klub i Njemačka plesna skupina iz Aljmaša, solistica Suzana Konkolj Zeke te „vrtićaši“ i učenici hrvatske skupine iz vrtića, odnosno mjesne škole.

Već po običaju, u crkvenom parku kod Evetovića poprsja priređena je mala svečanost koja je uljepšana pjevanjem aljmaškoga crkvenog zbora, recitacijama i pjevanjem Miroljubovih pjesama u pratnji Orkestra „Bačka“ iz Gare. Svojom nazočnošću svečanost su uveličali aljmaški gradonačelnik Balázs Németh, generalna konzulica Republike Hrvatske u Pečuhu Ljiljana Pancirov, predstavnici prijateljskih naselja grada Aljmaša, među njima čelnici Udruge umirovljenika iz Bizovca, nadalje narodnosnih udruga i samouprava iz Aljmaša i okolnih naselja.

Nakon pozdravnih riječi predsjednice Hrvatske samouprave Valerije Petrekanić Koszó, života i djela hrvatskoga pjesnika i svećenika rođenog 12. lipnja 1862. godine u

Aljmašu, koji je umro 24. veljače 1921. kao župnik u Valpovu, gdje je i pokopan, prigodnim se riječima prisjetila Angela Šokac Marković, dopredsjednica Hrvatske državne samouprave.

„Evetović je dobro znao da je osnovno obilježje svakog naroda njegov materinski jezik, koji drži u njemu i nacionalnu svijest” – reče uz ostalo Angela Šokac Marković.

Tom su prigodom predstavnici društvenih, kulturnih ustanova i udruga položili vijence sjećanja kod njegova spomenika, kopije porsja, koje je izradio priznati hrvatski kipar Ivan Meštrović, a postavljeno 1936. godine u Subotici povodom obilježavanja 250. obljetnice dolaska bunjevačkih Hrvata u Bačku.

Obilježavanje Spomen-dana hrvatskoga pjesnika u povodu njegova rođenja još potkraj 80-ih godina prošloga stoljeća pokrenuo je Bunjevački «Divan klub» pod vodstvom predsjednika Marka Markulina, a od svog utemeljenja 1995. godine kao suorganizator organizaciju je preuzela Hrvatska manjinska samouprava grada Aljmaša.

Napomenimo da je Evetović svoje pjesme objavljivao u onodobnim hrvatskim časopisi-

ma kao što su bili Vijenac, Smilje, Kolo Matice hrvatske, Neven, Subotičke novine i drugima, a za života mu je objelodanjena i jedina zbirka pjesama pod naslovom *Sretni i nujni časi* 1908. godine u Osijeku.

U povodu 10. obljetnice smrti 4. svibnja 1931. Klub hrvatskih književnika u Osijeku, čijim je bio osnivačem, na zgradi valpovačkoga župnog dvora otkrio mu je spomen-ploču, a u Subotici je objelodanjena spomen-zbirka

pod naslovom „Pjesme Miroљubja”. U izdanju Hrvatski književnici u Mađarskoj 2001. godine izdavačka kuća „Croatica” objelodanila mu je Sabrane pjesme, koje je priredio dr. Marin Mandić. „Uvjereni smo da će vam njegove pjesme okrijepiti dušu jer su one posvećene najuzvišenijim ljudskim osobinama: čovjekoljublju i rodoljublju” – piše uz ostalo priređivač u proslavu.

Misu zadušnicu, koja je uljepšana pjevanjem crkvenoga zbora predvođenog kantonom Aradiem, u spomen na Antu Evetovića Miroљubja predvodio je tavankutski župnik, prečasni Franjo Ivanković.

Aljmaška priredba završila je zajedničkom večerom, druženjem i hrvatskim balom u gostionici „Žuto ždrijebe”, a za dobro raspoloženje, koje je potrajalo do zore pobrinuo se Orkestar „Bačka” iz Gare.

Tekst i slika: S. B.

HÉVÍZ – U tome gradu u svibnju je održana manifestacija pod naslovom „Okusi, plesovi i dobri susjedi”. Manifestacija je dio međunarodnog projekta pod imenom „Prijateljstvo bez granica putem zajedničkih vrijednosti” koji se financira iz Europskog fonda IPA programa za prekograničnu suradnju Mađarska–Hrvatska sa preko 90 tisuća eura. Partneri u projektu s mađarske strane jesu gradovi Hévíz i Sengrot (Zalaszentgrót), odnosno s hrvatske strane Međimurska županija i grad Čazma. Cilj je programa produbljanje kulturnih i turističkih odnosa dviju država, prikazivanje i razvijane kulturnih vrijednosti regija projektnih partnera, kroz jačanje multikulturene suradnje mjesnog stanovništva. Projekt se temelji na širokom partnerstvu. Osim glavnog partnera Zala–KAR Neprofitni d. o. o., kao projektni partneri sudjeluju i Grad Čazma, Međimurska županija i Kulturni centar, heviska knjižnica i muzej, osim toga u pripremi i provedbi sudjelovat će 20 pridruženih partnera. Narečene udruge preko projekta stekle su iskustva na području otkrivanja i prikazivanja mjesnih vrijednosti, a i na području organiziranja kulturnih programa. U okviru trodnevne manifestacije na kulturnom programu nastupao je Puhački orkestar iz Čazme, predstavio se umjetnik grafičar Matko Antolčić te projektirani su filmovi Aleksandra Marksa. Međimurci su se predstavili tradicionalnim proizvodima Udruge Međimurske roke, te folklorom, što su prikazali članovi KUD-a Kaštela iz Pribislavca. U sklopu projekta nadalje će se djeca iz osnovnih škola upoznati s materijalnom i nematerijalnom baštinom svakog partnera u umjetničko-likovnim kampovima s obje strane granice. Tako će djeca svih gradova partnera sudjelovati u jednodnevnom kampu od 22. do 24. lipnja u Sengrotu, a jednako tako 40-ak djece tjedan dana boravit će u Čazmi u okviru manifestacije „Zapovijed pod lipom” od 6. do 8. srpnja kada će učiti o tradicijskim moslavačkim obrtima, prehrani, pjesmama i plesovima. „Prijateljstvo bez granica putem zajedničkih vrijednosti” završava se konferencijom 17. srpnja 2012. u Čakovcu. Inače Hévíz ima potpisan ugovor o međusobnoj suradnji s Čazmom.

BUDIMPEŠTA – Croatica d. o. o., Hrvatski klub Augusta Šenoe te Zaklada Zlatko i Vesna Prica 21. lipnja, s početkom u 17 sati, u Croaticinu galerijskom prostoru priređuju otvorenje izložbe „Nepoznati reljefni friz” u čast 95. godišnjice rođenja umjetnika Zlatka Price. Izložbu otvara generalna konzulica Republike Hrvatske u Pečuhu Ljiljana Pancirov, na gitari svira Marko Šteiner.

Blagdan Tijelova

Spomen na ustanovljenje Euharistije u Santovu

Blagdan Tijelova svetkovina je u spomen na ustanovljenje Euharistije na Veliki četvrtak, stoga se slavi u četvrtak poslije svetkovine Presvetog Trojstva (deveti četvrtak nakon Uskrsa).

Tijelovo se pojavljuje u 13. stoljeću, a na cijelo zapadno kršćanstvo proširuje se u 14. stoljeću. Augustinska redovnica Sv. Julijana iz samostana kod belgijskog Liegea, imala je viđenje punoga mjeseca, na kojem je opazila mrlju. Puni mjesec protumačila je kao Crkvu, a mrlju kao nedostatak blagdana, kojim bi se častio Presveti oltarski sakrament. Na njezinu molbu, mjesni je biskup za svoju biskupiju uspostavio blagdan, koji se na početku zvao blagdan Euharistije. Sveta Julijana i njezini suvremenici promicali su ideju toga blagdana i željeli su ga proširiti na cijelu Crkvu. Papa Urban IV. objavljuje bulu 1264. g., kojom blagdan Euharistije želi proširiti na cijelu Crkvu. No iznenadna smrt ga je spriječila u

tome. Tek u 14. stoljeću papa Ivan XXII. širi blagdan na cijelu Rimokatoličku crkvu.

Tijelovo se slavi u crkvama i svetištima diljem Hrvatske i Mađarske. Dok je u Hrvatskoj Tijelovo neradni dan, u Mađarskoj je crkveni blagdan koji se slavi druge nedjelje nakon Uskrsa.

Prema pravilniku kojim se utvrđuje uporaba mađarskog i hrvatskog jezika u župnoj crkvi, u biskupskom brzojavu iz 1897. godine «na blagdan Tijelova, mađarski i šokački jezik rabe se u jednakoj mjeri i usporedno. Prema tome, povodom blagdana Tijelova u mađarskoj godini prvi oltar je mađarski (što podrazumijeva i obred na mađarskome jeziku), drugi šokački (obred na šokačkome), a u šokačkoj godini obrnuto». Tako je u Santovu prema stoljetnom običaju i Tijelovo obilježeno zajedničkim ophodom dviju župnih zajednica – hrvatske i mađarske – oko župne crkve između mađarske i hrvatske mise, a postavlje-

(Foto: Ákos Kollár)

na su dva hrvatska i dva mađarska oltara. Oltari šokačkih Hrvata okićeni su cvijećem i našim rukotvorinama. Ophod je uljepšan i djevojkama u šokačkoj narodnoj nošnji koje su pri ophodu nosile crkvene barjake hrvatske vjerske zajednice, a prvopričesnici i ministri ophodni put posipali su ružinim laticama.

S. B.

Trenutak za pjesmu

Ante Evetović Miroljub

Moje zvanje

Uboga je iskrena uvijek
Pjesma moja, što se u svijet krili,
I ne leti poput orla gore
Pod oblake na mašte mi krilih;
Već turobna, zabrinuta čedna,
Po nizini traži srca bijedna.

Pa i moja, moja zipka mala,
Nije bila srebrom okovana,
U svilu me i kadifu nije
Pokojna me zavijala Nana;
Već po trnju siromaštva muka,
Vodila me njena brižna ruka.

I bez sjajnih nada u životu,
Minuli su moji dani lijepi,
Ne čeka me sjajnija budućnost,
Da me digne, da mi srce krijepi;
I što imam siromaštvo malo
I to mi je dobro srce dalo.

Ja sam ipak i sretan i blažen,
To mi srce govori u grudima;
Pa u sreći i pjevam i plačem,
Dobri Bože, Tebi hvala budi!
Dao si mi kuću i kućište
U Hrvatskoj, hrvatsko ognjište!

Predstavljani svesci Etnografija narodnosti u Mađarskoj

U velebnome zdanju budimpeštanskog Etnografskog muzeja, u organizaciji Stručnog odjela za narodnosti Mađarskog etnografskog društva, 17. svibnja predstavljeno je posljednjih šest objelodanjenih svezaka Etnografija narodnosti u Mađarskoj. Nakon pozdravnih riječi predsjednika Stručnog odjela za narodnosti dr. Šandora Horvata, dva sveska Etnografije Nijemaca u Mađarskoj, ukratko je predstavio znanstvenik Instituta za germanistiku budimpeštanskog Sveučilišta Loránd Eötvös Károly Szabó B., budući da urednik izdanja prof. dr. Károly Manherz zbog inih obveza nije mogao nazočiti. O rumunjskom svesku govorila je Emilija Martyin, o

srpskom Borislav Rus, o hrvatskom dr. Šandor Horvat, jer urednik Đuro Franković nije bio na predavljanju, a zajednički bugarski, grčki, poljski, armenski i ruski svezak predstavio je dr. András Bertalan Székely. Govornici su u više navrata istaknuli ulogu, neumorni rad, odanost, stručnost i pomoć dr. Ernesta Eperjessyja, bez kojeg u današnjici možda ne bi se moglo govoriti o narečenim izdanjima. Pojedina etnografska izdanja u posebnom svesku objavljuju se od 1975. godine. Do ove godine objelodanjeno je dvadeset šest njemačkih, dvadeset dva slovačka, petnaest rumunjskih, četrnaest hrvatskih, šest srpskih, pet slovenskih, osam zajedničkih (bugarski, grčki, poljski, armenski i ruski) te deset Etnografija Južnih Slavena. U pripremi je šesnaesti svezak Etnografije Roma u Mađarskoj. Kako saznajemo, ministar ljudskih resursa Zoltán Balog obećao je potporu od pola milijuna forinti. Kako je dr. András Bertalan Székely naglasio, etnografije narodnosti u Mađarskoj stigle su na pola puta jer je glavni urednik njemačkog, hrvatskog i srpskog sveska dr. Ernest Eperjessy, a glavni urednik rumunjskog i zajedničkog sveska je on. Prijašnjih godina godišnje je objelodanjeno 4-5 svezaka, ali posljednjih godina tek 2-

3, pa je upitno kako će biti ubuduće. Hvalevrijedno je da studenti svoj diplomski rad potkrepljuju napisima etnografskih svezaka, te da u pojedinim osnovnim školama predaje se narodopis narodnosti.

k. g.

KLIMPUH, PETROVO SELO – Mons. prof. dr. Štefan Geošić će ove nedilje u 15 uri svečevati svoju dijamantnu mašu u spomenutom gradišćanskom selu u Austriji. Slavljenik je rođen u Petrovom Selu 1927. ljeta i po škola u rodnom selu, Sambotelu, Beču, Rimu i Jeruzalemu je zaređen za duhovnika 29. junija 1952. ljeta. Farnik Klimpuha je postao 1958. ljeta, a od 1985. do 1997. ljeta bio je i nadzornik za hrvatski vjeronauk u Austriji. Kako je za njega pred kratkim rekao akademik dr. Nikola Benčić, „naš prevoditelj biblijske znanosti, Petrovišćan, pazmanit dr. Štefan Geošić je od 1954. ljeta u našoj kulturno-duhovnoj sceni. Samo rubno se u ovom okviru moremo spomenuti njegovih zaslugov na kulturnom, vjerskom, povijesnom i teatrološkom polju (prevoditelj i režiser već od 40 igar)“. Štefan Geošić je autor monografije Petrovoga Sela ka je izdana 1996. ljeta. Iz našega sela posebni autobus se gane na zvanaredno svečevanje.

PETROVO SELO – Farska općina Petrovoga Sela poziva sve vjernike na molitveni dan 25. junija, u pondiljak. Uvečer, početo od 18 uri prilikom svete maše će Petrovo Selo prvi put službeno pohoditi hrvatski dijecezanski biskup iz Željezna, dr. Egidij Živković. Ovput će se mjesni vjerniki moći strefiti s biskupom za mašom i pod vedrim nebom uz obilne stole i razgovarati s njim pred crkvom. Kako nas je informirao Tamás Várhelyi, 1. julija, nedilju mašu u 10 uri, u čast Sv. Petra i Pavla (pokidob je ta dan bučura u našem selu), služit će jezuit, Hrvat iz Vojvodine, Arpad Horvat, glavni urednik časopisa jezuitov Srce.

NARDA – U organizaciji Hrvatske samouprave ovoga južnogradišćanskoga sela, 21. junija, u četvrtak 49 hodočasnikov se je otpravilo u Medjugorje. Zvana hodočasnoga mješta u Bosni i Hercegovini posjetit će Dubrovnik, Mostar i Vepric, svetišće Majke Božje Lurdske ter će se 24. junija, u nedilju vratiti domom.

Ova oduševljena mladina iz Bizonje i Šenkovca je garancija da će ovo lipo prijateljstvo još ljeta dugo durati

MOHAČ – U tome podunavskom gradiću 23. lipnja priređuje se VI. tamburaški festival. Već tradicionalna manifestacija u 16 sati počinje predstavljanjem knjige Ivana Barvicha „Brač-tambura” uza sudjelovanje Orkestra „Márványos”. Na otvorenoj pozornici u dvorištu umjetničke ustanove Lajosa Schneidera, a bude li nevremena, u kazališnoj i koncertnoj dvorani, predstaviti će se tamburaški orkestri: „Márványos”, „Söndörgő”, „Siget”, „Dunavkinje”, Dječja grupa Mohačke tamburaške škole, „Novitim”, „Orašje”, „Poklade”, „Šokadija” i Orkestar Józsefa Kovácsa Versendia iz Mohača. Priredba se od 22 sata nastavlja kasnovečernjom svirkom sudionika.

POTONJA – Ovo podravsko naselje ubuduće će moći ostvariti više projekata u okviru Leaderova programa. Mjesni športski klub uspješno se natjecao za materijalnu potporu izgradnje tribine na nogometnom igralištu. Za izgradnju tribine od sto mjesta dobivena je materijalna potpora umalo dva milijuna forinta. Prema izvješću načelnika Tamaša Reiza, osim toga za 1,6 milijuna forinti samouprava će kupiti novi namještaj za svlačionicu te kosilicu, a u knjižnici će obnoviti informatički park, odnosno i namještaj. Svečana predaja tribine i drugih obnova planira se u okviru Dana naselja 11. kolovoza, kada će prirediti i Kolo-festival.

MOHAČ– Kako nas je obavijestio voditelj društva Stipan Daražac, mohački KUD „Zora” od 25. do 30. lipnja gostovat će na međunarodnome folklornom festivalu u Makedoniji.

TUKULJA – U tome gradiću nadomak Budimpešti, 23. lipnja priređuje se Dan civilnih udruga i narodnosti. U okvirima Dana, u prijednevima satima organiziraju se sadržaji za djecu, cjelodnevni programi za odrasle i kuhanje narodnosnih jela. Od 14 sati u domu kulture je folklorni program na kojem nastupa tukuljsko Kulturno-umjetničko društvo.

BUDIMPEŠTA – U IV. okrugu, u Novoj Pešti, 22–24. lipnja priređuje se II. folklorni festival. Dana 23. lipnja predstavljaju se narodnosne samouprave okruga. Na Trgu Sv. Stjepana u 13.30 sati sa spletom dalmatinskih plesova nastupa Hrvatski umjetnički plesni ansambl Luč.

BUDIMPEŠTA – Na Majdanu (X. okrug) od 21. do 24. lipnja održavaju se tradicionalni Dani Svetog Ladislava. U sklopu manifestacije priređuju se koncerti klasične i pop-glazbe, izložbe, lutkarske predstave za djecu i plesačnice. Na Trgu Svetog Ladislava 23. lipnja, s početkom u 18 sati nastupaju solisti Kulturno-umjetničkog društva iz prijateljskih Vinkovaca.

Hrvatsko-srpsko veselje u Udvaru

Za 40–50 godina mi smo kao kompaktna zajednica gotovi, izumrijet ćemo, kaže Marko Radić

Deseto Udvarsko veselje, priredbu koju je osam godina organizirala Hrvatska samouprava sela Udvara, od prošle godine organizira je u suorganizaciji s tamošnjom Srpskom samoupravom (utemeljenom 2010. godine). Ovogodišnje jubilarno Udvarsko veselje priređeno je 2. lipnja, s početkom u 18 sati u dvorištu mjesnog doma kulture. Druženje je započeto natjecanjem u kuhanju (prijavio se mali broj družina), a nastavljeno s kulturnim programom u kojem su sudjelovali birjanski KUD s tri koreografije (bunjevačkohrvatski, makedonski i šokačkohrvatski plesovi), i pečuški KUD Tanac s koreografijama makedonskih plesova, srpskih plesova iz Banata i bošnjačkohrvatskim plesovima. Večer je nastavljena s balom, za svirku kojeg je bio zadužen Orkestar Juice. Program Udvarskog veselja pomagala je i Mjesna samouprava sela Udvara. Naime, uz potporu od 100 tisuća forinti Srpske samouprave i 100 tisuća forinti Hrvatske samouprave, po riječima predsjednice Hrvatske samouprave, ostatak troškova snosi Mjesna samouprava.

Nazočne pri kulturno-folklornom programu pozdravila je predsjednica udvarske Hrvatske samouprave Magda Molnar Drinoczi, koja između ostaloga reče: „Uime Hrvatske samouprave sela Udvara pozdravljam vas na jubilarnom, desetom Udvarskom veselju koje je prošlog desetljeća postalo tradicionalnom priredbom bošnjačkih Hrvata u Udvaru. „Članovi Hrvatske manjinske samouprave su odlučili da i njihovo hrvatsko naselje Udvar mora imati svoj Hrvatski dan. Tada su prvi put organizirali program hrvatskim

žiteljima pod nazivom Udvarsko veselje. Od tada su se svake godine redovito održavali dani Udvarskog veselja“ – piše na stranicama Hrvatskoga glasni-

ka prije desetak godina Renata Božanović. Ta je priredba bila i ostala najvažnija priredba koja je okupljala mještane. Pokretači događaja Udvarskog veselja Stevica Emberović i tadašnji zastupnici Hrvatske samouprave u više mandata iz godine u godinu neumorno su organizirali Udvarsko veselje. Jedno je bilo sigurno: ovu već tradicionalnu priredbu nismo htjeli ni mi ukinuti, s time smo se mi, sadašnji zastupnici Hrvatske samouprave složili, a u tome nas je podupirao i načelnik sela Artur Ždral. Kroz godine kulturno-folklornu priredbu odlikovala je šarolikost programa i sudionika, družili smo se, veselili, govorili jezikom predaka.

Današnje, deseto, jubilarno Udvarsko veselje ostvareno je u teškim financijskim okvirima, znatno je smanjen proračun narodnosnih samouprava u odnosu na prijašnje

Voditelj KUD-a Tanac József Szávai i načelnik sela Udvara Artur Ždral

Prave zvijezde dana bili su virtuozni žičanih glazbala, članovi sastava okupljenog za ovu priliku, što ga čine svirci koji žive u Udvaru, podrijetlom Udvarci, koji su pokazali svoje sviračko umijeće. O njima i oko njih za šalu se brinuo njihov harmonikaš Marko Radić. S Markom Radićem zadržala sam se u razgovoru iz kojeg sam između ostaloga saznala kako sada pedesetak Udvaraca radi izvan Mađarske, u Njemačkoj, te kako u selu živi oko 25% bošnjačkih Hrvata od ukupnoga broja od osamstotinjak stanovnika. Sedamdeset četiri stanovnika Udvara bošnjački su Hrvati čiji su otac i majka udvarski Hrvati, 2011. godine bilo nas je 83, od tada je devet osoba umrlo. Umiru ljudi, kaže Marko Radić čiji se djed Mato Radić iz Pogana oženio Udvarkinjom Anom Horvat i doselio u Udvar. Onih koji su se rodili u mješovitim brakovima i drugih vezanih za našu hrvatsku zajednicu njih je 120-ak, dakle ima nas Hrvata dvjestotinjak, kaže Marko Radić. Mnogi mladi otišli su iz sela, stanje je užasno za Hrvate, mnogo ljudi, uglavnom udovice žive same u kućama, ima puno praznih kuća, muškarci prije umiru... Prije šezdesetak godina bošnjački Hrvati slabo su sklapali brakove s Mađarima, s Nijemcima prije jer je u selu bio i manji broj njemačkih obitelji. Prije su brak sklapali s njima, tek kasnije s Mađarima. I moja je žena Mađarica (pola Slovačinja) kaže Marko. Malo se djece radalo kod bošnjačkih Hrvata, jedno-dvoje, bili su ratari manjeg ili srednjeg sloja od pet do deset hektara, pa nisu željeli dijeliti imovinu. U crkvi se tek pjeva na hrvatskom, nema obreda na hrvatskom jeziku. Ne želim se miješati u politiku, uvijek sam bio lojalan građanin, ali ovdje imamo sela, pa tako i Udvar, gdje nikada nismo imali hrvatskog svećenika; bio je ili Švabo ili Mađar iako smo i mi Udvarci dali jednog svećenika iz svojih redova. Za 40–50 godina mi smo kao kompaktna zajednica gotovi, izumrijet ćemo, kaže Marko Radić, iako još i danas čuvamo običaje i žive inicijative koje smo mi bošnjački Hrvati pokrenuli kao zajednica ili privatne osobe.

Branka Pavić Blažetin

godine, što nas je potaklo na zajednički rad s ovdašnjom Srpskom samoupravom kako bismo osigurali neprekidnost Udvarskog veselja. Nadam se kako smo postupili ispravno, vodila nas je dobra namjera i poštovanje jednih prema drugima, radili smo u okvirima naših mogućnosti.

Magda Molnar Drinoczi posebno je zahvalila zastupnicima i svim mještanima koji su neumorno radili da Udvarsko veselje ostane danom Udvaraca. Među nazočnima posebno je pozdravila Ljiljanu Pancirov, generalnu konzulicu, Mišu Šarošca, predsjednika Hrvatske samouprave Baranjske županije, glavnu i odgovornu urednicu Hrvatskoga glasnika...

U sklopu programa, kroz koji nas je vodila zastupnica udvarske Hrvatske samouprave Ildika Bošnjak, nastupili su mali Udvarci, učenici Hrvatske škole Miroslava Krležu, i to: Atila Balaž, Marko Balaž, Ivana Božanović, Anđelka Stazić, koji su nazočne obradovali izvrsnim interpretacijama hrvatskih pjesnika.

BUDIMPEŠTA – Kako donosi portal grada Osijeka, osječki gradonačelnik Krešimir Bubalo boravio je 31. svibnja, u službenom posjetu Budimpešti prigodom obilježavanja Dana XIII. okruga grada Budimpešte s kojim Osijek prijateljuje već niz godina. Vodio je razgovore s gradonačelnikom tog okruga Józsefom Tóthom. Osim pregleda dosadašnje suradnje, razgovaralo se i o budućim područjima suradnje, gdje kultura i šport predstavljaju važnu osnovu, no u ovom trenutku naglasak je ipak stavljen na gospodarstvo, te je glavna tema razgovora bila mogućnost organizacije gospodarskoga predstavljanja grada Osijeku u Budimpešti. O navedenoj temi razgovaralo se i s veleposlanikom Republike Hrvatske u Budimpešti mr. sc. Ivanom Bandićem s kojim su u proteklom razdoblju gradonačelnik Krešimir Bubalo i Osijek ostvarili izvanrednu suradnju. U razgovorima je utvrđeno da bi se Osijek i tamošnji gospodarstvenici u Budimpešti mogli predstaviti u srpnju ove godine, a u organizaciji ovog događanja XIII. okrug i Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Mađarskoj obećali su svoju pomoć. Napomenimo kako u spomenutom okrugu djeluje i Hrvatska narodnosna samouprava.

KOLJNOF – Ravnateljica koljnofske Dvojezične škole, Agica Sarközi nas je obavijestila da u ovom naselju se i ljetos održava Hrvatski školski tamburaški i jezični tabor, uprav ov tajedan. Novosti tabora su da ovo ljeto taboraši imaju posebne teme oko česa su okupljeni: tako povijest, kultura, geografija, velikani Hrvatske, narodne nošnje Hrvatske, a hrvatski grb i zastava su teme za ručnu i likovnu djelaonicu. U programu od ponedjeljka do subote je dramska, jačkarna, likovna, jezična i tamburaška djelaonica pod peljanjem učiteljic. U četvrtak su taboraši pohodili kip Putujuće Celjanske Marije u stinjačkoj crkvi, kade su joj i zasvirali u okviru tamburaške maše. Prlje toga su izlet napravili i u Bortu. 23. juna, u subotu, kako svako ljeto daje se skupni program roditeljima da i oni vidu čim su se bavila dica čez cijeli tajedan.

BEREG – HKPD „Silvije Strahimir Kranjčević“ 17. lipnja priredio je „15. Mikine dane“ u Beregu (Bačkom Bregu). Tradicionalna kulturna manifestacija bačkih Hrvata u spomen na poznatog violinista Miku Ivoševa Kuzmu, Miku iz Berega, opjevanog i u pjesmi Zvonka Bogdana, održava se od 1994. godine. U okviru dvodnevne manifestacije, ustrojena je i likovna kolonija na kojoj su sudjelovali slikari iz Likovne kolonije „Cro Art“ iz Subotice, i književna večer „Lira naiva“ u organizaciji Hrvatske čitaonice iz Subotice, na kojoj su sudjelovati pjesnici iz Vojvodine, Bosne i Hercegovine i Hrvatske.

Pečuh

Prva pričest učenika Hrvatske škole Miroslava Krleže

Redovita mjesečna misa na hrvatskom jeziku u crkvi Svete Elizabete u dijelu grada poznatijem pod imenom Kertvaroš, u župi svećenika Hrvata Franje Pavlekovića, 20. svibnja, bila je posebno svečana. Okupili su se mnogi vjernici. U sklopu mise sedmero učenika trećeg razreda Osnovne škole Miroslava Krleže primilo je sakrament prve pričesti. Oni pohađaju vjeronauk kod vjeroučiteljice Melinde Kečkeš. Misu je pjevao Ženski pjevački zbor Augusta Šenoe, a služio velečasni Franjo Pavleković koji je prvopričesnicima i udijelio sakrament svete pričesti.

Santovo

Prva pričest hrvatske zajednice

U župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Santovu, 20. svibnja održana je prva pričest hrvatske crkvene zajednice. Na nedjeljnoj misi na hrvatskom jeziku, koju je služio santovački župnik, velečasni Imre Polyák, sakrament potvrde primilo je sedmero djece. Polaznike hrvatskoga vjeronauka pripremila je učiteljica Katalin Molnar Tomašev. Svečanost je uljepšana pjevanjem koje je predvodio kantor Zsolt Sirok. Svoj doprinos slavlju dali su članovi školskoga pjevačkog zbora i tamburaškog orkestra u izvornoj šokačkoj nošnji. *S. B.*

Prva pričest u Budimpešti

U crkvi Svetog Mihovila u budimpeštanskoj Vackoj ulici i ove je godine održana sveta pričest za sedam prvopričesnika trećega razreda budimpeštanske Hrvatske osnovne škole. Prva pričest održana je u sklopu mise na hrvatskom jeziku 10. lipnja. Kristovo tijelo i krv pri-

mili su: Tijana Bandy, Tomica Brindza, Flora Fowkes, Petar Kovač, Tin Pentek, Ivona Perušić i Šara Šimon. Na misi su učenici recitali i pjevali vjerske pjesme, a vjeroučiteljica djece je Jelena Fabić Kőrösi. Misu je služio vlč. Arpad Horvat. *k. g.*

Sjever i jug u borbi

38. Narodnosni kup završen četarskom pobjedom

MALA STRANICA

Izradila: Dijana Kovači
iz Fičehaza

Prve su bile u rukometu četarske divojke

Predstavnici četarske pobjedničke grupe s putujućim pokalom Narodnosnoga kupa

Bizonjke i Petrovišćanke u rukometu

Mladi športaši i njevi učitelji, treneri su se našli 12. junija, utorak na petrovskom igrališću, u okviru 38. Narodnosnoga kupa. Kako nam je rekla glavna koordinatorka ovoga tradicionalnoga športskoga spravišća, a ujedno i ravnateljica petroviske Dvojezične škole, Edita Horvat-Pauković, po prvi put su se odazvali pozivu na ovu manifestaciju učenici i učitelji iz Bizonje. Ovdje su je dočekali južnjaci, iz Gornjega Četara i Petrovoga Sela. Utakmice u nogometu na malom igrališću za školare 5. i 6. razreda, nogomet na velikom igrališću za 7. i 8. razred ter rukomet za divojke cijeli dan su u uzrujanosti držali mnoštvo oduševljenih navijačev. Na susretu jako dobroga raspoloženja su se narodili slijedeći rezultati. U nogometu 1. kategorije na trećem

mjestu je završila naticanje ekipa iz Bizonje, druga je nastala četarska grupa, a pobjednici su bili domaćini. U nogometu za dičake 7. i 8. razreda takaj je 3. mjesto pripalo nogometišem iz Bizonje, drugi su postali Petrovišćani, a za prvo mjesto su se izborili Četarci. Divojačke snage u rukometu producirale su isti rezultat kot u nogometu starijih školarov. Znači, treće su bile Bizonjke, druge divičice iz Petrovoga Sela, a najjačom ekipom je ispala četarska. Tako su 38. Narodnosni kup dobili Četarci. Podijeni su još pokali i nagrade za gol-kralje i kraljice: Marku Moóru (Gornji Četar), Balintu Kozóu (Petrovo Selo), Bettini Horvat (Petrovo Selo), Kristini Šimon (Gornji Četar). Najboljemu vrataru su mogli čestitati u osobi Marka Vassa iz Bizonje.

-Tiho-
Foto: Nikoleta Timar

Ekipa iz Gornjega Četara, Petrovoga Sela i Bizonje

17. Hrvatski međunarodni mali nogometni turnir i 6. Susret „In memoriam Stipan Pančić” u Budimpešti

Na hvalevrijedni poticaj naše hrvatske mladeži koja je obitavala i djelovala u mađarskoj metropoli Budimpešti, nakon manjinskih izbora – među inima, prof. Stipana Pančića, Ladislava Romca, Tomislava Mujića i drugih – uz podršku Hrvatske državne samouprave, Hrvatske samouprave glavnoga grada, Hrvatske samouprave na Majdanu te Veleposlanstva Republike Hrvatske u Budimpešti, počev od 1995. godine na malonogometnom zelenom športskom terenu budimpeštanske Ihász ulice, na Majdanu (Kőbányi) održan je prvi susret hrvatskih malonogometnih igrača. Za vrijeme navedenih organizatora bila su pozivane – i odazvale se se – legendarne, znamenite osobe mađarske nogometne reprezentacije hrvatskog podrijetla kao što su Florijan Albert (rodnom iz Santova), Nikola Pančić i Antun Dujmov (rodnom iz Gare), a koji su za spomen naših hrvatskih budućih pokoljenja ostavili trag svojih stopala u okvirima u gipsu, koja se – nadamo se – brižno čuvaju u HOŠIG-u.

Nakon 13 godina – među povoljnijim tehničkim uvjetima – turnir se preseljava u naš Hrvatski vrtić, osnovnu školu, gimnaziju i đački dom, odnosno u tamošnju športsku dvoranu. Kad god dođem u HOŠIG, pred duševnim očima mi je lik vazda ozbiljnog, a pri razgovoru nasmiješenog lica mladoga profesora glazbenog odgoja koji harmonikom prati mješoviti zbor učenika tijekom školskih priredaba i koji uz svoje nogometne prijatelje, u trenerici protračava dvoranom šutirajući na gol, uživajući u športskoj igri.

Dan-dva prije tragičnog slučaja u istoj dvorani susreli smo se na uglu Bulevara Alkotmány i Kossuthova trga, kada mi, nakon srdačnog prijateljskog suseljanskog pozdrava, priopći da sa svojim prevođenjem dolazi pomoći turistima iz Hrvatske pri posjetu

Mađarskom parlamentu. Naravno, sjetim se i našeg zajedničkog dvociklusnog zastupništva u Hrvatskoj samoupravi grada Budimpešte, u Ulici Lajosa Bíróa 24.

Bilo je to i ovaj put kada sam u subotu, 9. lipnja, u prijedopnevnim satima, ispred cvijećem i gorućom svijećom te državnim znamenjima Republike Hrvatske i Mađarske ukrašenom spomen-stolu ugledao uveličanu fotografiju Stipana Pančića ml.

U organizaciji Hrvatske samouprave grada Budimpešte, Hrvatske samouprave budimpeštanskog X. okruga (Majdan) te Hrvatske samouprave budimpeštanskog XI. okruga (Novi Budim), i ove godine došlo do održavanja već tradicionalnog, 17. Hrvatskog malonogometnog turnira, odnosno 6. Susreta „In memoriam Stipan Pančić” u Budimpešti.

Prema predviđenom planu organizatora ovogodišnji športski derbi, uz intoniranje hrvatske i mađarske himne, u športskoj dvorani naše obrazovno-odgojne ustanove otpočeo je u 9.30 sati.

Pridošle goste, ljubitelje nogometnoga športa iz tuzemlja i susjedne Hrvatske te Hercegovine, pozdravile su riječi glavne organizatorice, predsjednice budimpeštanske te novobudimske Hrvatske samouprave, gđe Anice Petreš-Németh koja je među inima rekla sljedeće: Dragi prijatelji, dragi Hrvati! Stigao je ponovno dan kada smo se okupili. Dan je poseban napose za sve nas jer hrvatske samouprave grada Budimpešte od trenutaka svog osnutka nastoje čuvati, njegovati hrvatski jezik i hrvatske tradicije, okupljati živalj naših naselja, koji dolaze u glavni grad i posjećuju našu obrazovnu ustanovu. Sedamnaesti put organiziramo hrvatski nogometni turnir, a prije šest godina ovaj športski susret posvećen je našem prof. Stipanu Pančiću, kojega je većina nas dobro poznavala, kojega

smo jako voljeli. On je bio ne samo učenik nego i HOŠIG-ov profesor, zastupnik na Majdanu i u samoupravi grada Budimpešte. Dopusite mi da posebno pozdravim njegovog roditelja, gosp. Stipana Pančića, koji svaki put dolazi ovamo da budemo zajedno i da se sjećamo među nama često spominjanoga sina, Stipana Pančića mlađega.

Čast mi je posebno pozdraviti dogradonačelnika Majdana (Kőbánye), gosp. Gábor Radványia, predsjednika naše samouprave gosp. Matu Filipovića, ravnateljicu HOŠIG-a Anu Gojtan te veleposlanika Republike Hrvatske u Budimpešti, gosp. Ivana Bandića, a koji ne samo da tjedno zaigra s našim dečkima nego dolazi među nas da pojačava naše drage goste iz njegove Hercegovine. Pozdravljam pridošle momčadi iz Trogira, Dušnoka, Hercegovine, Baje, Santova i Budimpešte. Posebno nam je drago da među njima možemo pozdraviti i naše bivše učenike. I ovaj put svima želim da i ovogodišnji međunarodni turnir bude športski i da se na koncu zajednički družimo.

Sudionike ovogodišnjeg turnira pozdravio je i dogradonačelnik majdanske većinske samouprave, gosp. Gábor Radványi uz riječi: Dobar dan, Jó napot kívánok! S radošću sam se odazvao vašemu pozivu napose šestomu športskom Spomen-susretu „Stipan Pančić” jer su mi i Hrvati i nogomet veoma bliski. Svojedobno sam u Pečuhu i sam više puta zaigrao s hrvatskim timovima. Naime pripadam onom naraštaju koji je dobro poznao popularne nogometaše, Davora Šukera, Alena Bokšića ili Roberta Prosinečkoga, koji su bili takvi favoriti koje su cijenili diljem svijeta. Vjerujem da ne samo njih nego u zadnjih dvadesetak godina cjeloviti hrvatski nogomet bio je toliko uspješan da smo i mi Mađari s nekom zavidnošću, ali i s poštovanjem pratili

postignute rezultate – reče gosp. Radványi. Meni je posebno i vrlo drago što već šestu godinu traje ovaj športski susret i što moj sin, koji je s vama zajedno igrao i djelovao pri organiziranju tradicionalnog malonogometnog turnira, i da se taj događaj godinama ponavlja. Drago mi je da još ima i da se taj događaj godinama ponavlja. Drago mi je da još ima naših, koji ga nisu zaboravili i neće ga zaboraviti ni ubuduće. Moj sin je bio čovjek koji je volio šport i zalagao se za naše hrvatsvo. Svima vama želim mnogo uspjeha pri današnjem natjecanju – rekao je čika Stipan Pančić koji se unatoč poznim godinama svake godine odaziva pozivu organizatora na Spomen-susret Hrvatskoga malonogometnog turnira „Stipan Pančić”. Dakako, posebno je pozdravljen već od samog početka turnira djelatni sudac Lajos Illa, baš kao i Norbert Sudmen, predstavnik Malteške medicinske pomoći. Utakmice su se odvijale ovim redom i konačnim rezultatima: Budimpešta–Santovo 3 : 1; Trogir–Budimpešta 2 : 2; Santovo–Trogir 0 : 4; Dušnok–Hercegovina 1 : 2; Hercegovina–Baja 4 : 1; Baja–Dušnok 2 : 5.

U poluzavršnici rezultati su bili sljedeći: Trogir–Dušnok 3 : 5; Budimpešta–Hercegovina 2 : 5. Za V-VI. mjesto borila se momčad s ovim rezultatima: Baja–Santovo 2 : 6, za III-IV. mjesto Budimpešta–Trogir (s jedanaestercima) 3 : 4, a u završnici I-II. mjesto pripalo je Dušnoku i Hercegovini 0 : 5.

Prema navedenima, nakon zaključenja

konačnih rezultata, Anica Petreš-Németh – uza srdačne čestitke i pljesak sudionika – predala je nagrade, nogometne lopte Santovcima, Bajcima i Budimpeštancima, kojima je ujedno, prema mišljenju voditelja utakmica, pripala i titula ferplej nogometna momčad.

Pehar za sudjelovanje i za III. mjesto preuzela je trogirska, a za II. mjesto dušnočka momčad. Pehar za sudjelovanje i prijelazni pehar za I. mjesto – u ime Hercegovaca – preuzeo je veleposlanik, gosp. Ivan Bandić, koji je u zadnjim sekundama utakmice postigao peti gol. Vjerujem i uvjeren sam da ste i ovaj put svi nastojali dati od sebe sve kako bi postigli najbolje rezultate, naime danas ste svi bili pobjednici. I ovaj put vam hvala na dosadašnjem danu u nadi da ćemo se i dogodine vidjeti. Bilo bi nam drago ako imate neke primjedbe i prijedloge kako bismo što bolje mogli organizirati naš tradicionalni turnir 2013. godine – rekla je na koncu gđa Anica Petreš-Németh.

Nakon izdašnih i finih zalagaja te dobre kapljice vina, sudionike je uz pratnju tukuljskoga tamburaškog sastava „Prekovac” Stipana Agića uveseljavala Hrvatska izvorna plesna družina Hrvatske samouprave na Majdanu, što znači da je večer nastavljena uz ugodno i prijateljsko druženje svih članova ekipa i nazočnih gostiju.

Marko Dekić

Snimke: Kristina Goher

NARDA – Načelnica ovoga južnogradišćanskoga naselja, Kristina Glavanić je s našim tajednikom podijelila radosnu vist. Naime, Samouprava Narde je pred kratkim nutradala naticanje na EU-projekt *Bezgranični biciklistički doživljaj* skupa s naselji Borta, Sambotel i Steierischethernenwelt. Samoupravi Narde je za svoj projekt, u kom je izgradnja i asfaltiranje biciklističke staze od Male Narde sve do granice, uz Križ pomirenja ter oblikovanje parka i jezera za počivanje, dodijeljeno 55 milijun Ft od ke svote 5% se osigurava iz seoskoga budžeta. Po riči nardanske peljačice s djelom bi hteli začeti u septembru s tim da se gradnja do kraja dojučega ljeta bude završena. Ljubitelji bicikljanja onda će moći od Narde sve do Štajerske dospiti na dvokolca i na pravi puti.

NARDA – Od prije pet ljet je u korišćenje zela županijska organizacija Caritasa nardansku faru, ka je u minulom času obnovljena i postala glavno mjesto za ljetovanje dičjih grup. Dr. Šandor Horvat nam je pred kratkim povidao da je fara i nje okolica ponovo polipšana i ulaženo je u polipšanje kih tri milijuni Ft u djelu i dugovanju. Obloki su zafarbani, dvajset sadja je dobilo na dvoru mjesto, igrališće za malu dicu je pokriveno. Sezona taborašev je otvorena u četvrtak u devet uri s biskupskom mašom u Nardi. Dr. András Veres, sambotelški biskup s posebnom čutljivošću potpomaže djelo Caritasa i gustokrat posjećuje u ljeti taboraša.

SANTOVO – U organizaciji Športske udruge „Bačka”, 30. lipnja u Santovu se priređuje Rukometni turnir na tromeđi na kojemu će sudjelovati šest momčadi iz triju država na tromeđi Hrvatske, Mađarske i Srbije. Uz domaćina, na međunarodnome rukometnom turniru sudjelovat će momčadi iz Bezdana i Soltvadkertta, te seniorska momčad RK „Beli Manastir” iz Hrvatske. Turnir će u 13.50 otvoriti Ljiljana Pancirov, generalna konzulica Republike Hrvatske u Pečuhu. Susreti za U16 i odrasle upriličit će se u športskoj dvorani i na rukometnom igralištu Hrvatske osnovne škole u Santovu između 14 i 18 sati. Proglašenje rezultata i svečana dodjela nagrada bit će u 18.50 u mjesnom kafiću „Teaház”, a u obje kategorije spomenicama i peharima nagradit će se najbolji igrač, najbolji strijelac, najbolji vratar te I, II. i III. momčad turnira.

Tamburaški festival u Kalači

Hrvatska samouprava grada Kalače ima čast pozvati vas na IV. Međunarodni festival tamburaških orkestara koji će se održati 1. srpnja 2012. u 18 sati, u Kalači, u Gradskom kazalištu.

Sudionici Festivala:

TS KUD-a «Koškani» – Koška, Hrvatska; TS «Srce bečarsko» – Velika, Hrvatska;

TS «Bekrije» – Ljutovo, Vojvodina, Srbija; Orkestar Čabar – Baja; Orkestar Vizin – Pečuh; Sudionici ljetne škole tambure u Orfju

Ulaz je besplatan.

Svakoga rado očekujemo!

Španjolska je golom Jesusa Navasa u 88. minuti pobijedila Hrvatsku u trećem kolu skupine C s 1 : 0, a Italija je s 2 : 0 nadvisila Irsku Cassanovim i Balotellievim golom. Tako iz naše skupine u četvrtzavršnicu, nažalost, idu Španjolci i Talijani. Hrvatska je ispala s EP-a iako je odlično odigrala protiv zadnja dva svjetska prvaka. Iako je Hrvatska poražena i ispala s EP-a, u susretu protiv europskih i svjetskih prvaka pružila je vrlo dobru partiju. Španjolci su imali terensku prevlast, ali djelovali su nemoćno većim dijelom utakmice, a u zadnjih pola sata opasno su *visjeli*. U 59. minuti Rakitić nije zabio iz stopotne prilike, a u 87. minuti u petercu je Busquets oborio Ćorluku, no sudac Stark ništa nije dosudio. Također Španjolci su zabilježili pobjednički gol iz situacije koja je *mirisala* na zaleđe. Hrvatska je počela dvoboj u opreznijoj formaciji 4–5–1, s pet veznjaka i usamljenim Mandžukićem u napadu, čime je umrtvila španjolsku igru. Španjolci su, istina, bili uvjerljivi u posjedu lopte (68:32 posto), ali igra im je bila jalova, stvorili su tek dvije prilike. U 12. minuti nakon duge akcije David Silva dao je dobru loptu za Iniestu, koji je slabo pucao s desetak metara, što je Pletikosa obranio, a u 29. minuti nakon duplog pasa David Silva izbio je u šansu, ali traljavo je pucao.

Hrvatska je teško dolazila do lopte, a još teže ju je zadržavala u svom posjedu. Vrijedi spomenuti tek dvije situacije, nakon Modrićeve polukontre u 25. minuti, Pranjić je pucao s vrha šesnaestercu, ali Casillas je s lakoćom obranio. Minutu poslije vidjeli smo napokon jednu dužu akciju *Vatrenih*, no Mandžukić je s 12 metara iz teške pozicije promašio gol. U drugom poluvremenu

Hrvatska bez četvrtfinala EP-a

Hrvatska je odigrala znatno bolje. Najbolju priliku imali smo u 59. minuti. Bila je to stopotna prilika, Modrić je poveo kontru i ubacio na drugu stativu za Rakitića, koji je glavom pucao s pet metara, no ravno u Casillasa. U 66. minuti u igru su ušli Jelavić i Perišić umjesto Vide i Pranjića. Već tri minute poslije, nakon Srmina ubačaja u kazneni prostor, Perišić je s desetak metara iskosa pucao iz voleja pokraj gola. U 79. minuti bilježimo još jedan Mandžukićev protunapad,

Perišić je iz voleja dobro opalio, ali ravno u Casillasa. Već u sljedećem napadu Španjolci su upropastili protunapad pet na tri. No u 87. minuti uslijedila je vrlo sporna situacija. Nakon Rakitićeva kornera, u petercu je Busquets oborio Ćorluku, a praktično u sljedećem napadu Španjolci su riješili utakmicu, i to iz još jedne sporne situacije, no zaleđe ili ne, Jesus Navas je pogodio za 1 : 0 i *Furijinu* pobjedu.

hrt

Osijek domaćin Izborne skupštine Matice hrvatske

Osijek će 30. lipnja 2012. g. prvi put biti domaćin Izborne skupštine Matice hrvatske. Ondje će se u okupiti dvjestotinjak čelnika Matičinih ogranaka iz cijeloga svijeta, tako i predsjednici Matičinih ogranaka iz Mađarske: Matica hrvatska Ogranak Pečuh, Matica hrvatska Ogranak Šopron. Značenje Matice hrvatske za hrvatsko društvo oduvijek je bio velik, imajući na umu da Maticu ne čine samo kulturnjaci nego i inženjeri, liječnici, gospodarstvenici, poljoprivrednici, matematičari, prirodoslovci i drugi intelektualci hrvatskoga društva.

ERČIN – U tom je gradu na poziv Hrvatske samouprave 2. lipnja na „Danu cvijeća i grožđa“, u domskom vinogradu nastupila mjesna Kulturna udruga „Jorgovan“ i tukuljski Pjevački zbor „Komšija“. Na priredbi su izvode-

ne hrvatske pjesme iz raznih naših regija, odnosno iz Hrvatske. Prema izvješću Timea Vicko-Szili, predsjednice Hrvatske samouprave, obje su skupine imale velik uspjeh.

- hg -